

Când bați cu tocu-n poarta unui gând

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Pe malul plin cu sălcii aprind torța
Și răsucesc o filă din destin,
Din primăvară mă atrage forța
Unui sărut cu chipul bizantin.

Privesc spre lac, doar fulgii mici aleargă
În noapte, printre licurici ce plâng,
Pe apă se așterne câte-o șargă
Când bați cu tocu-n poarta unui gând.

Te strig, să ne jucăm puțin cu focul,
Tu rătăcești pe coama unui grind,
Cauți în palma viselor norocul -
Oprește-te un veac să te colind!

- Alunecă-nserarea peste ziduri
Și ninge cu-nceputuri de povești,
A-mbătrânit minutul, are riduri
Și timpul mă întreabă unde ești...

Prin care lumi te-ai rătăcit și unde
Să îți trimit răvaș pe-un fulg de nea?
Nu știu, iubite, tu mai poți ascunde
La piept un strop din primăvara mea?

Colindători pe drumuri neumbrate,
O să petrecem anul așteptând
Să ne-alintăm cu vise glazurate
Ce bat cu tocu-n poarta unui gând.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif